

229

D E K R E T

z dnia 8 sierpnia 1946 r.

o Nadzwyczajnych Komisjach Mieszkaniowych.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Powołuje się przy Prezesie Rady Ministrów Nadzwyczajną Komisję Mieszkaniową z siedzibą w Warszawie, której działalność obejmuje teren całego Państwa.

Art. 2. Nadzwyczajna Komisja Mieszkaniowa ustanawia dla poszczególnych miast lub osiedli miejscowe Nadzwyczajne Komisje Mieszkaniowe w składzie przewidzianym w art. 9 na wniosek Okręgowej Komisji Związków Zawodowych.

Art. 3. Zadaniem Nadzwyczajnych Komisji Mieszkaniowych jest przedsięwzięcie wszelkich środków niezbędnych dla zwiększenia rozporządzalnej ilości mieszkań na rzecz ludności pracującej, zwłaszcza przez usunięcie z nich osób, uchylających się od pracy lub uprawiających spekulację, w szczególności zaś tych, które w pierwszym okresie po wyzwoleniu zajęły mieszkania poniemieckie.

Art. 4. Nadzwyczajne Komisje Mieszkaniowe obowiązane są przy wykonywaniu swego zadania ściśle współdziałać ze Związkami Zawodowymi, Radami Zakładowymi oraz z organami samorządu gospodarczego.

Art. 5. Celem wykonania zadania określonego w art. 3 — Nadzwyczajna Komisja Mieszkaniowa przy Prezesie Rady Ministrów może:

- a) przedstawiać Rządowi postulaty z dziedziny mieszkaniowej i na żądanie Rządu wydawać opinie o projektach ustaw i rozporządzeń w tej dziedzinie,
- b) przyjmować i rozpatrywać zażalenia na sposób funkcjonowania władz kwaterunkowych przewidzianych w dekrete z dnia 21 grudnia 1945 r. o publicznej gospodarce lokalami i kontroli najmu (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 27),
- c) przeprowadzać kontrolę działalności władz wskazanych pod literą b) oraz zawiadamiać o wynikach tej kontroli właściwe organy nadrzędne nad tymi władzami celem usunięcia dostrzeżonych braków,

d) wydawać wiążące wskazówki i polecenia dla miejscowych Nadzwyczajnych Komisji Mieszkaniowych.

Miejscowe Nadzwyczajne Komisje Mieszkaniowe mogą po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego orzekać o usunięciu osób, uchylających się od pracy lub uprawiających spekulację, wraz z członkami rodzin, z całego lub z części mieszkania w terminie wskazanym w decyzji oraz o przydzieleniu przez odpowiednią władzę kwaterunkową opróżnionych w ten sposób mieszkań lub ich części. Nadto mogą one wykonywać czynności przewidziane pod literą b) i c), a także wydawać wiążące zlecenia właściwym władzom kwaterunkowym.

Art. 6. Wszelkie decyzje, wydane na podstawie art. 5 ust. 2, są prawomocne. Wiążą one niezależnie od uprawnień mieszkaniowych, nadtę orzeczeniem sądowym lub orzeczeniem innej władzy lub komisji.

Art. 7. Wszystkie władze oraz urzędy państwowe i samorządowe obowiązane są udzielać Nadzwyczajnym Komisjom Mieszkaniowym pomocy niezbędnej do wykonywania ich zadań.

Art. 8. Orzeczenia Nadzwyczajnych Komisji Mieszkaniowych ulegają wykonaniu według przepisów o postępowaniu przymusowym w administracji. Orzeczenia Nadzwyczajnych Komisji Mieszkaniowych w szczególnych przypadkach, gdy tego wymaga interes publiczny, mogą być wydawane z natychmiastową wykonalnością przez zarządy miejskie jako władzę egzekucyjną.

Art. 9. Nadzwyczajne Komisje Mieszkaniowe składają się z przewodniczącego oraz czterech członków. Równocześnie powołuje się zastępców przewodniczącego i członków Komisji.

Skład Nadzwyczajnej Komisji Mieszkaniowej przy Prezesie Rady Ministrów powołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek Komisji Centralnej Związków Zawodowych. Jednym z członków Komisji winien być przedstawiciel samorządu rzemieślniczego.

Art. 10. Nadzwyczajna Komisja Mieszkaniowa przy Prezesie Rady Ministrów ustali wewnętrzną organizację i sposób funkcjonowania dla siebie oraz dla miejscowych Nadzwyczajnych Komisji Mieszkaniowych.

Nadto Nadzwyczajna Komisja Mieszkaniowa przy Prezesie Rady Ministrów określi

w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz za zgodą Prezesa Rady Ministrów stosunek służbowy i normy uposażenia pracowników Komisji.

Art. 11. Budżet Nadzwyczajnych Komisji Mieszkaniowych objęty jest budżetem Prezydium Rady Ministrów.

Art. 12. Przepisom dekretu niniejszego nie podlegają mieszkania wyłączone spod publicznej gospodarki lokalami na podstawie obowiązujących przepisów.

Art. 13. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 14. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i traci moc z dniem 31 grudnia 1947 r.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka-Morawski

Minister Administracji Publicznej:
Władysław Kiernik

Minister Ziem Odzyskanych:
Władysław Gomułka

Minister Skarbu:
Konstanty Dąbrowski

230

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 30 lipca 1946 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Ziem Odzyskanych w sprawie urzędowego badania co do włośni dzików i świń na terenie Ziem Odzyskanych.

Na podstawie art. 7 i 41 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 60, poz. 454) zmienionej ustawą z dnia 1 marca 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 132) oraz w związku z art. 2 pkt e) i art. 4 dekretu z dnia 13 listopada 1945 r. o zarządzie Ziem Odzyskanych (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 295) zarządza się, co następuje:

§ 1. Na obszarze województwa gdańskiego i okręgów: mazurskiego, Pomorza Zachodniego, Śląska Opolskiego oraz Śląska Dolnego, a także na obszarze powiatów włączonych do województw:

białostockiego, pomorskiego i poznańskiego, a położonych na zachód i na północ od granic Rzeczypospolitej Polskiej z 1939 roku, wprowadza się obowiązek urzędowego badania co do włośni dzików, a także świń, poddawanych ubojowi w celu spożycia we własnym gospodarstwie domowym.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Stanisław Mikołajczyk

Minister Ziem Odzyskanych:
Władysław Gomułka

Z dniem 1 sierpnia 1946 r. siedziba Redakcji i Administracji Dziennika Ustaw R. P. przeniesiona została do Warszawy przy ul. Rakowieckiej 41.

Konto czekowe w P. K. O. — Warszawa I—1999.

Reklamacje z powodu nieotrzymania numeru należy zgłaszać we właściwym urzędzie pocztowym natychmiast po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacje kierowane do Administracji pozostaną bez odpowiedzi.

Tłoczono z polecenia Ministra Sprawiedliwości w Drukarni Ministerstwa Sprawiedliwości w Łodzi, ul. Kilińskiego 93.

Zgłoszenia na prenumeratę przyjmuje się w Biurach Sprzedaży — Warszawa, Al. Wyzwolenia 30 i Targowa 59, w Łodzi, ul. Piotrkowska 49.

Prenumeratę należy wpłacać z góry. Wysyłkę wykonuje się po uprzednim wpłaceniu prenumeraty kwartalnej dla władz, urzędów, zakładów i instytucji państwowych i samorządowych w kwocie zł 100, dla innych prenumeratorów w kwocie zł 200. Konto czekowe w P.K.O. w, Warszawie I—1999.

Pojedyncze numery są do nabycia:

w Biurach Sprzedaży — Warszawa, ul. Al. Wyzwolenia 30 i Targowa 59, w Biurze Sprzedaży w Łodzi, Piotrkowska 49 oraz w kasach wszystkich sądów okręgowych.